

ต้นทุนต่อหน่วยคณะศิลปศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีมีนโยบายการพัฒนาศักยภาพองค์กรรองรับการเป็นมหาวิทยาลัย 4.0 และมหาวิทยาลัยในกำกับ เพื่อให้มีเสถียรภาพด้านการเงินการคลังที่เพียงพอต่อการดำเนินงานและการพัฒนาในอนาคต ดังนั้น คณะศิลปศาสตร์จึงดำเนินการจัดทำต้นทุนต่อหน่วยของแต่ละหลักสูตรเพื่อตอบสนองต่อนโยบายของมหาวิทยาลัย และได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำต้นทุนต่อหน่วย ประจำปี พ.ศ. 2562 ขึ้นเพื่อวิเคราะห์และจัดทำรายงานการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินและต้นทุนต่อหน่วย โดยนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ความคุ้มค่า ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลในการผลิตบัณฑิต และโอกาสในการแข่งขันของการบริหารหลักสูตร เพื่อให้เกิดเสถียรภาพด้านการเงินที่เพียงพอต่อการดำเนินงานและการพัฒนาหลักสูตรในอนาคต โดยมีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

1. คณะศิลปศาสตร์แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำต้นทุนต่อหน่วยรายหลักสูตร (63 LAR5.1 ข้อ 2-01)

2. คณะกรรมการดำเนินการวิเคราะห์ต้นทุนรายหลักสูตร 4 หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรการท่องเที่ยว หลักสูตรการจัดการโรงแรม หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และหลักสูตรอุตสาหกรรมบริการการบิน จากนั้นจึงจัดทำต้นทุนต่อหน่วย โดยคำนวณจากกลุ่มเรียนของนักศึกษาและเงินอุดหนุนด้านต่างๆ จากรัฐบาล โดยถ้าอัตราค่าความคุ้มค่าต่ำกว่า 1 แสดงว่าหลักสูตรมีอัตราความไม่คุ้มค่า ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 1-4

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ความคุ้มค่าเฉพาะเงินรายได้ กรณีไม่รวมปันส่วนต้นทุนจากมหาวิทยาลัย:

ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงิน/ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน

หลักสูตร	ความคุ้มค่า ของหลักสูตร ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงิน	แสดงความคุ้มค่า	ความคุ้มค่าของหลักสูตร ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงิน และไม่เป็นตัวเงิน	แสดง ความคุ้มค่า
1. การท่องเที่ยว	0.63	ไม่คุ้มค่า	0.60	ไม่คุ้มค่า
2. การจัดการโรงแรม	0.64	ไม่คุ้มค่า	0.61	ไม่คุ้มค่า
3. ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	0.65	ไม่คุ้มค่า	0.58	ไม่คุ้มค่า
4. อุตสาหกรรมบริการการบิน	1.14	คุ้มค่า	0.98	ไม่คุ้มค่า
รวมของคณะศิลปศาสตร์	0.53	ไม่คุ้มค่า	0.50	ไม่คุ้มค่า

การวิเคราะห์ความคุ้มค่าเฉพาะเงินรายได้ กรณีไม่รวมปันส่วนต้นทุนจากมหาวิทยาลัย: ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงิน/ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน จากตารางที่ 1 แสดงรายละเอียดกรณีวิเคราะห์เฉพาะเงินรายได้ไม่รวมปันส่วนต้นทุนจากมหาวิทยาลัย: ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงิน มีอัตราส่วนความคุ้มค่าเฉพาะเงินรายได้ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงินระดับคณะโดยรวม เท่ากับ 0.53 แสดงผลรวมไม่คุ้มค่า และเมื่อพิจารณาเป็นรายหลักสูตร พบว่า

หลักสูตรที่แสดงความคุ้มค่า คือ หลักสูตรอุตสาหกรรมบริการการบิน มีความคุ้มค่าเท่ากับ 1.14 ในขณะที่หลักสูตรอื่นๆ แสดงความไม่คุ้มค่า แต่เมื่อพิจารณาความคุ้มค่าแบบไม่รวมปันส่วนต้นทุนจากมหาวิทยาลัย: ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน พบว่า มีอัตราความไม่คุ้มค่าทุกหลักสูตร

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ความคุ้มค่าเฉพาะเงินรายได้ กรณีไม่รวมปันส่วนต้นทุนจากมหาวิทยาลัย: ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงิน/ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน

หลักสูตร	ความคุ้มค่า ของหลักสูตร ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงิน	แสดงความคุ้มค่า	ความคุ้มค่าของหลักสูตร ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงิน และไม่เป็นตัวเงิน	แสดง ความคุ้มค่า
1. การท่องเที่ยว	0.50	ไม่คุ้มค่า	0.47	ไม่คุ้มค่า
2. การจัดการการโรงแรม	0.51	ไม่คุ้มค่า	0.48	ไม่คุ้มค่า
3. ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	0.52	ไม่คุ้มค่า	0.46	ไม่คุ้มค่า
4. อุตสาหกรรมบริการการบิน	0.88	ไม่คุ้มค่า	0.77	ไม่คุ้มค่า
รวมของคณะศิลปศาสตร์	0.44	ไม่คุ้มค่า	0.41	ไม่คุ้มค่า

การวิเคราะห์ความคุ้มค่าเฉพาะเงินรายได้ กรณีไม่รวมปันส่วนต้นทุนจากมหาวิทยาลัย: ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงิน/ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน จากตารางที่ 2 แสดงรายละเอียดกรณีรวมปันส่วนต้นทุนจากมหาวิทยาลัย : ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงิน/ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน มีอัตราส่วนความคุ้มค่าเฉพาะเงินรายได้ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงินรวม/อัตราส่วนความคุ้มค่าเฉพาะเงินรายได้ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงินรวม มีอัตราความคุ้มค่า เท่ากับ 0.44 และ 0.41 แสดงให้เห็นว่ามีอัตราความไม่คุ้มค่าทุกหลักสูตร

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ความคุ้มค่าจากเงินรายได้รวม กรณีไม่รวมปันส่วนต้นทุนจากมหาวิทยาลัย: ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงิน/ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน

หลักสูตร	ความคุ้มค่า ของหลักสูตร ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงิน	แสดงความคุ้มค่า	ความคุ้มค่าของหลักสูตร ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงิน และไม่เป็นตัวเงิน	แสดง ความคุ้มค่า
1. การท่องเที่ยว	0.79	ไม่คุ้มค่า	0.75	ไม่คุ้มค่า
2. การจัดการการโรงแรม	0.80	ไม่คุ้มค่า	0.76	ไม่คุ้มค่า
3. ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	0.81	ไม่คุ้มค่า	0.72	ไม่คุ้มค่า
4. อุตสาหกรรมบริการการบิน	1.31	คุ้มค่า	1.13	คุ้มค่า
รวมของคณะศิลปศาสตร์	0.66	ไม่คุ้มค่า	0.62	ไม่คุ้มค่า

การวิเคราะห์ความคุ้มค่าจากเงินรายได้รวม กรณีไม่รวมปันส่วนต้นทุนจากมหาวิทยาลัย: ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงิน/ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน จากตารางที่ 3 แสดงอัตราส่วนความคุ้มค่าเฉพาะเงินรายได้ ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงินระดับคณะ มีอัตราส่วนความคุ้มค่าเฉพาะเงินรายได้ ใช้ต้นทุนรวมระดับคณะมีอัตราความไม่คุ้มค่า เท่ากับ 0.66 เมื่อพิจารณาเป็นรายหลักสูตร พบว่า หลักสูตรที่แสดงอัตราความคุ้มค่า คือ หลักสูตรอุตสาหกรรมบริการการการบิน มีอัตราความคุ้มค่าเท่ากับ 1.31 ในขณะที่หลักสูตรอื่นๆ มีอัตราไม่คุ้มค่า และเมื่อพิจารณาอัตราความคุ้มค่าแบบไม่รวมปันส่วนต้นทุนจากมหาวิทยาลัย: ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน โดยรวมมีอัตราความไม่คุ้มค่า เท่ากับ 0.62 เมื่อพิจารณาเป็นรายหลักสูตร หลักสูตรอุตสาหกรรมบริการการการบิน มีอัตราความคุ้มค่า เท่ากับ 1.13 ในขณะที่หลักสูตรอื่นๆ แสดงอัตราความไม่คุ้มค่า

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ความคุ้มค่าจากเงินรายได้รวม กรณีรวมปันส่วนต้นทุนจากมหาวิทยาลัย: ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงิน/ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน

หลักสูตร	ความคุ้มค่า ของหลักสูตร ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงิน	แสดงความคุ้มค่า	ความคุ้มค่าของหลักสูตร ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงิน และไม่เป็นตัวเงิน	แสดง ความคุ้มค่า
1. การท่องเที่ยว	0.62	ไม่คุ้มค่า	0.59	ไม่คุ้มค่า
2. การจัดการการโรงแรม	0.63	ไม่คุ้มค่า	0.59	ไม่คุ้มค่า
3. ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	0.64	ไม่คุ้มค่า	0.57	ไม่คุ้มค่า
4. อุตสาหกรรมบริการการการบิน	1.01	คุ้มค่า	0.89	ไม่คุ้มค่า
รวมของคณะศิลปศาสตร์	0.54	ไม่คุ้มค่า	0.51	ไม่คุ้มค่า

การวิเคราะห์ความคุ้มค่าจากเงินรายได้รวม กรณีรวมปันส่วนต้นทุนจากมหาวิทยาลัย: ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงิน/ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน จากตารางที่ 4 แสดงอัตราส่วนความคุ้มค่าเฉพาะเงินรายได้รวม มีอัตราความไม่คุ้มค่า เท่ากับ 0.54 เมื่อพิจารณาเป็นรายหลักสูตรแสดงอัตราความคุ้มค่าเพียง 1 หลักสูตร คือ หลักสูตรอุตสาหกรรมบริการการการบิน มีอัตราความคุ้มค่า เท่ากับ 1.01 และเมื่อพิจารณาอัตราส่วนความคุ้มค่าเฉพาะเงินรายได้ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงินรวมมีอัตราความไม่คุ้มค่า เท่ากับ 0.51 และเมื่อพิจารณา รายหลักสูตรมีอัตราความไม่คุ้มค่าทุกหลักสูตรเช่นกัน

สรุปผลการวิเคราะห์ความคุ้มค่าเฉพาะเงินรายได้ของคณะศิลปศาสตร์

การวิเคราะห์ความคุ้มค่าเฉพาะเงินรายได้ของคณะศิลปศาสตร์ทั้ง 4 หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรการท่องเที่ยว หลักสูตรการจัดการการโรงแรม หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและหลักสูตรอุตสาหกรรมบริการการการบิน ทั้งจากการวิเคราะห์ความคุ้มค่าเฉพาะเงินรายได้ กรณีไม่รวมปันส่วนต้นทุนจากมหาวิทยาลัย:

ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงิน/ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงินและไม่ใช่ตัวเงิน วิเคราะห์ความคุ้มค่าเฉพาะเงินรายได้ กรณีรวมปันส่วนต้นทุนจากมหาวิทยาลัย: ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงิน/ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงินและไม่ใช่ตัวเงิน วิเคราะห์ความคุ้มค่าจากเงินรายได้รวม กรณีไม่รวมปันส่วนต้นทุนจากมหาวิทยาลัย: ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงิน/ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงินและไม่ใช่ตัวเงิน และวิเคราะห์ความคุ้มค่าจากเงินรายได้รวม กรณีรวมปันส่วนต้นทุนจากมหาวิทยาลัย: ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงิน/ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงินและไม่ใช่ตัวเงินแสดงในตารางที่ 1-4 พบว่า โดยภาพรวมของคณะมีอัตราความไม่คุ้มค่าและเมื่อทำการวิเคราะห์รายหลักสูตร พบว่า การวิเคราะห์ความคุ้มค่าเฉพาะเงินรายได้ กรณีไม่รวมปันส่วนต้นทุนจากมหาวิทยาลัย: ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงิน/ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงินและไม่ใช่ตัวเงิน พบว่า

1. หลักสูตรอุตสาหกรรมบริการการบิน มีอัตราความคุ้มค่าเท่ากับ 1.14 และมีอัตราความคุ้มค่าเท่ากับ 1.31 เมื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่าจากเงินรายได้รวม กรณีไม่รวมปันส่วนต้นทุนจากมหาวิทยาลัย: ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงิน/ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงินและไม่ใช่ตัวเงิน และกรณีวิเคราะห์แบบไม่รวมปันส่วนต้นทุนจากมหาวิทยาลัย: ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงินและไม่ใช่ตัวเงินมีอัตราความไม่คุ้มค่า เท่ากับ 1.13

อาจสืบเนื่องจาก หลักสูตรอุตสาหกรรมบริการการบิน เป็นหลักสูตรที่เพิ่งเปิดใหม่ มีจำนวนบุคลากรและค่าใช้จ่ายไม่มากนัก ประกอบกับผู้สอนยังไม่มีตำแหน่งทางวิชาการ เงินเดือนและค่าตอบแทนจึงไม่สูง และไม่มีค่าใช้จ่ายในส่วนของเงินประจำตำแหน่ง ในส่วนของค่าเสื่อมราคาครุภัณฑ์ อาคารและสิ่งปลูกสร้าง หลักสูตรนี้ไม่มีอาคารสิ่งปลูกสร้างจำนวนมากในปีงบประมาณ พ.ศ.2563 โดยเป็นการใช้ทรัพยากรร่วมกันตามการจัดการบริหารงานในระดับคณะ ประกอบกับหลักสูตรได้รับงบประมาณสนับสนุนครุภัณฑ์ที่มุ่งเน้นตามยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยในการผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติจากรัฐบาล จึงทำให้ไม่มีค่าใช้จ่าย ค่าเสื่อมราคา ค่าวัสดุใช้ในการศึกษา และค่าตอบแทน ประกอบกับหลักสูตรเป็นหลักสูตรใหม่ มีจำนวนนักศึกษาเป็นไปตามเป้าหมาย จำนวนนักศึกษาต่ออาจารย์ยังอยู่ในเกณฑ์ดี ซึ่งจากอัตราส่วนของนักศึกษา ทำให้หลักสูตรสามารถรับนักศึกษาเพิ่มขึ้นได้ มีการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นทฤษฎีและการฝึกปฏิบัติในรูปแบบ sharing resources กับสถานประกอบการ การสร้างพันธมิตรทางวิชาการเพื่อพัฒนาบุคลากร ให้ความร่วมมือซึ่งกันและกันในการพัฒนามาตรฐานของบุคลากร มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน นำมาซึ่งรายได้จากค่าเล่าเรียนที่ได้รับมา นอกจากนี้หลักสูตรดังกล่าวยังเป็นหลักสูตรที่ได้รับความสนใจจากนักเรียน และผู้ปกครองทำให้มีจำนวนนักศึกษาเพิ่มขึ้นในปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 และได้รับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาลในการพัฒนานักศึกษาและการฝึกอบรม จึงทำให้หลักสูตรสามารถผลิตบัณฑิตเพื่อรองรับความต้องการของตลาดผู้ประกอบการ รวมทั้งการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน ทั้งทางด้านทฤษฎี การปฏิบัติการทางวิชาชีพ เพื่อรองรับการประกอบอาชีพในปัจจุบันอย่างหลากหลาย มีการจัดทำความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน และการฝึกทักษะทางวิชาชีพ และศักยภาพของอาจารย์ด้านการวิจัย (นักวิจัยรุ่นใหม่) ทำให้หลักสูตรได้รับงบประมาณในการทำงานวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาวิชาการ การจัดการเรียนการสอน การปฏิบัติการทางธุรกิจและการพัฒนาท้องถิ่น (โครงการบริการวิชาการ) โดยการใช้ทรัพยากรของคณะ จึงไม่มีค่าใช้จ่ายในการจัดการเรียนการสอน รวมถึงค่าเสื่อมราคาและต้นทุนต่อหน่วย และสืบเนื่องจากสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 ทำให้อาจารย์และบุคลากรในหลักสูตร

ได้รับการพัฒนาสมรรถนะตามแผนพัฒนารายบุคคล (IDP) รูปแบบออนไลน์ ที่ไม่เสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางและเนื่องจากมหาวิทยาลัยมีโครงการพัฒนาบุคลากร และนักศึกษา ให้มีความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานทำให้เกิดคุณภาพชีวิตที่ดี มีศักยภาพในการแข่งขัน สู่ความเป็นมืออาชีพเพื่อพร้อมเข้าสู่มหาวิทยาลัยแห่งนวัตกรรม นอกจากนี้ หลักสูตรยังไม่มีมีการปรับปรุงที่ดินและสิ่งก่อสร้าง ซึ่งจัดการเรียนการสอนโดยใช้ห้องเรียนและทรัพยากรตลอดจนวัสดุ อุปกรณ์ โสตทัศนูปกรณ์ของคณะเพื่อรองรับการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร ประกอบกับเป็นหลักสูตรใหม่เปิดสอนไม่ถึง 5 ปี จึงทำให้ยังไม่มีค่าใช้จ่ายค่าเสื่อมราคาและค่าจัดจำหน่าย ในส่วนของค่าใช้จ่ายเงินอุดหนุน หลักสูตรได้รับเงินอุดหนุนด้านการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ และการอุดหนุนพนักงานมหาวิทยาลัยจากงบประมาณรายได้ของคณะและสถาบันวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยเพิ่มขึ้น

2. การวิเคราะห์ความคุ้มค่าเฉพาะเงินรายได้ กรณีไม่รวมปันส่วนต้นทุนจากมหาวิทยาลัย: ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงิน/ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงินและไม่ใช่ตัวเงิน วิเคราะห์ความคุ้มค่าเฉพาะเงินรายได้ กรณีรวมปันส่วนต้นทุนจากมหาวิทยาลัย: ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงิน/ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงินและไม่ใช่ตัวเงิน วิเคราะห์ความคุ้มค่าจากเงินรายได้รวม กรณีไม่รวมปันส่วนต้นทุนจากมหาวิทยาลัย: ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงิน/ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงินและไม่ใช่ตัวเงิน และวิเคราะห์ความคุ้มค่าจากเงินรายได้รวม กรณีรวมปันส่วนต้นทุนจากมหาวิทยาลัย: ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงิน/ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงินและไม่ใช่ตัวเงินแสดงในตารางที่ 9-12 พบว่า มี 3 หลักสูตรที่มีอัตราความไม่คุ้มค่า คือ หลักสูตรการท่องเที่ยว หลักสูตรการจัดการการโรงแรมและหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ถึงแม้การวิเคราะห์ต้นทุนของทั้ง 3 หลักสูตร มีอัตราความไม่คุ้มค่า แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าทั้ง 3 หลักสูตรไม่มีคุณภาพ เพราะในด้านการเรียนการสอน ผู้สอนก็ใช้วิธีการสอนที่หลากหลายเพื่อให้เข้ากับสถานการณ์ในปัจจุบัน รวมทั้งยังจัดการทดสอบสมรรถนะของนักศึกษาแต่ละชั้นปี เพื่อให้ นักศึกษาทราบถึงความสามารถของแต่ละบุคคล และเล็งเห็นถึงความสำคัญในการพัฒนาขีดความสามารถของตนเอง เพื่อให้ทัดเทียมกับสภาพความต้องการของตลาดแรงงาน ส่วนด้านการบริหารจัดการในแต่ละหลักสูตร พบว่า ทุกหลักสูตรมีกลไกในการบริหารจัดการค่าใช้จ่ายต่างๆ ในแต่ละพันธกิจให้เป็นไปตามกระบวนการของแผนยุทธศาสตร์ในทุกปีการศึกษา ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 หลักสูตรการท่องเที่ยว ทำการจ้างอาจารย์พิเศษ รายวิชาภาษาญี่ปุ่น เพื่อสอนรายวิชากลุ่มภาษาเพื่องานอาชีพ เนื่องจากสาขาภาษาตะวันออกไม่สามารถจัดหาผู้สอนให้ได้ และเพื่อเตรียมความพร้อมให้นักศึกษาที่ต้องการปฏิบัติงานสหกิจต่างประเทศ หลักสูตรจึงขอจัดสรรอัตราอาจารย์ประจำที่มีวุฒิการท่องเที่ยว และสามารถสอนภาษาญี่ปุ่นได้ด้วย มีการจัดซื้อครุภัณฑ์และปรับปรุงห้องปฏิบัติการ เนื่องจากผลการประเมินคุณภาพบัณฑิต สะท้อนความต้องการให้พัฒนาบัณฑิตด้านทักษะวิชาชีพ แม้ว่าหลักสูตรขอปรับปรุงห้องปฏิบัติการ แต่ต้องใช้ร่วมกับหลักสูตรอื่น ทำให้ไม่เพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา หลักสูตรจึงขอประมาณจัดซื้อครุภัณฑ์เพื่อสามารถใช้จัดการเรียนการสอนในห้องเรียนปกติได้ คาดว่าจะสามารถใช้งานต่อเนื่องได้ประมาณ 3 ปี และมีการเตรียมความพร้อมในเรื่องของฝึกสหกิจศึกษาทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งส่งเสริมให้นักศึกษาแข่งขันทักษะทางวิชาการในระดับประเทศอีกด้วย

2.2 หลักสูตรการจัดการการโรงแรม มีการดำเนินงานร่วมกับอาจารย์ในสาขาการจัดการการโรงแรม โดยมีการตั้งชมรมนักบริการมืออาชีพ เพื่อพัฒนาศักยภาพด้านการแข่งขันประกอบอาหารภายใต้การดูแลของอาจารย์ผู้สอน และส่งนักศึกษาเข้าร่วมการแข่งขัน TICC (Thailand International Culinary Cup ครั้งที่ 25) ณ ไบเทคบางนา ส่งตัวแทนเข้าร่วมการแข่งขันในรุ่นจูเนียร์ 10 รายการแบบเดี่ยว 9 รายการ แบบทีม 1 รายการ และ รุ่นมืออาชีพแบบเดี่ยว 1 รายการ รวมทั้งสิ้น 11 รายการ ผลการแข่งขัน ได้รับรางวัลถ้วยเกียรติยศรางวัลคะแนนรวมสูงสุด “Junior Overall Winner Trophy” สำหรับสถาบัน รุ่น Junior ถ้วยเกียรติยศรางวัลคะแนนสูงสุด “The Best of 3 Course Free Style Set Menu Team of 3 Winner” รุ่น Junior ถ้วยเกียรติยศรางวัลคะแนนสูงสุด “The Best of World Street Food ” สำหรับ รุ่น Junior ได้เหรียญทอง 5 เหรียญและเหรียญทองแดง 5 เหรียญ/การแข่งขัน Thailand Ultimate Chef Challenge (TUCC 2019) ในงาน World of Food Asia : Thaifex ได้รับรางวัล เหรียญเงิน 2 เหรียญ/ เหรียญทองแดง 4 เหรียญ/โครงการแข่งขันทักษะทางวิชาการคณะศิลปศาสตร์ราชชมงคลธัญบุรี ชมรมพัฒนาศักยภาพภาษาอังกฤษจัดกิจกรรมสันทนาการภายใต้โครงการ Singing Contest เพื่อฝึกการออกเสียงภาษาอังกฤษจากเพลง ตลอดจนเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์และวลีต่างๆ จากเพลงอีกด้วย ด้านสหกิจศึกษาทางหลักสูตรการจัดการการโรงแรม ได้สร้างนวัตกรรมเรื่องเมนูทางเลือกทดแทนโปรตีนและเนื้อสัตว์ ส่วนในปีการศึกษา 2563 เนื่องจากการระบาดของโรคโควิด-19 ทำให้ไม่สามารถพนักศึกษาลงแข่งขันการประกอบอาหารได้ เนื่องจากผู้จัดงานยกเลิกการจัดงานทั้งหมดในปีที่ผ่านมา จึงให้ชมรมการโรงแรมและการบริการมืออาชีพ จัดกิจกรรมการถ่ายทอดบทเรียนจากความสำเร็จในการแข่งขันการประกอบอาหารแทน โดยเป็นการถ่ายทอดองค์ความรู้ และการถอดบทเรียนจากประสบการณ์การเป็นตัวแทนเข้าร่วมการแข่งขันระดับนานาชาติที่ได้รับรางวัลหลายรายการ

หลักสูตรดำเนินการของงบประมาณซื้อวัสดุอุปกรณ์ในการฝึกปฏิบัติของนักศึกษา ซึ่งเป็นการนำข้อมูลจากนักศึกษาปฏิบัติงานสหกิจศึกษาที่ได้เสนอแนะไว้มาปรับปรุงการซื้อวัสดุ ได้แก่ ห้องปฏิบัติการครัวมีการสั่งซื้อตู้แช่เย็นเพิ่ม จำนวน 2 ตู้ เตาชาลาแมนเดอรี่ไฟฟ้า จำนวน 1 ตัว/เตาอบไฟฟ้า 3 ชั้น จำนวน 1 ตัว/อ่างล้างมือ 1 หลุม พร้อมติดตั้ง/ห้องปฏิบัติการผสมเครื่องดื่ม มีการสั่งซื้อตู้แช่เย็นเพิ่มจำนวน 1 ตู้ เพื่อใช้สำหรับแช่น้ำผลไม้จำนวนมากและผักผลไม้ที่ใช้ในการเรียนการสอน /ปรับปรุงห้องปฏิบัติการจัดดอกไม้และแกะสลักเพิ่มจำนวน 1 ห้อง จัดหาสิ่งสนับสนุนหนังสือตำรา และเปิดโอกาสให้นักศึกษาเสนอรายชื่อหนังสือที่ต้องการและเพิ่มจำนวนหนังสือที่ไม่เพียงพอต่อการใช้งานเพิ่มเติมเพื่อขอจัดซื้อประจำห้องสมุดของคณะ และจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ในการฝึกปฏิบัติของนักศึกษา

2.3 หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ ใช้งบประมาณในการจัดจ้างอาจารย์ชาวต่างชาติ เพื่อให้ นักศึกษาได้มีโอกาสสัมผัสภาษาอังกฤษที่มาจากผู้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่และภาษาที่สอง ทำให้นักศึกษามีความมั่นใจในการใช้ภาษามากขึ้น รวมถึงจัดจ้างอาจารย์ชาวต่างชาติเพื่อสอนภาษาจีน และญี่ปุ่น ให้แก่นักศึกษาเพื่อเพิ่มศักยภาพในการใช้ภาษาให้แก่นักศึกษา และเพิ่มโอกาสในการเลือกอาชีพที่ได้รับค่าตอบแทนสูงในอนาคต นอกจากนี้ในรายวิชาที่เน้นการฝึกทักษะด้านการเขียน หลักสูตรฯ ได้ดำเนินการจัด

แบ่งกลุ่มเรียน ให้มีผู้เรียนกลุ่มละไม่เกิน 25-30 คน เพื่อให้โอกาสผู้สอนในการตรวจประเมินงาน และให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักศึกษาได้ทั่วถึงมากขึ้น และหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารยังเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เลือกเรียนรายวิชาที่หลากหลายในกลุ่มวิชาชีพเลือกตามความสนใจ และความสามารถของตนเอง ซึ่งในบางครั้งทำให้มีผู้เรียนต่อกลุ่มจำนวนน้อยเนื่องจากนักศึกษามีความสนใจที่ต่างกัน และยังใช้งบประมาณในเรื่องของการจัดซื้อจัดหาสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการและเพียงพอต่อนักศึกษา

การเปรียบเทียบต้นทุนต่อหน่วยในทางทฤษฎีและหลักวิชาการที่ถูกต้อง ต้องใช้วิธีการเปรียบเทียบกับสิ่งที่เหมือนกัน ใช้หลักวิธีการเดียวกัน เช่น สินค้าสองชนิดต้องมีลักษณะสินค้าที่เหมือนกัน และการคำนวณต้นทุนต่อหน่วยที่ต้องมีมาตรฐานหรือวิธีการที่เหมือนกันเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป เปรียบเสมือนมาตรฐานการบัญชีที่ใช้ในทุกองค์กรใช้ในการจัดทำบัญชีเหมือนกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวัดมูลค่ารายได้ ค่าใช้จ่าย ฯลฯ ของกิจการเพื่อให้สามารถเปรียบเทียบกันได้ (Comparability) ซึ่งเป็นประโยชน์แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ผู้บริหาร ผู้ลงทุน ผู้ถือหุ้น รัฐบาล เป็นต้น

ในด้านการวัดต้นทุนของการให้บริการทางการศึกษานั้น ย่อมมีหลักแนวคิดเดียวกับภาคธุรกิจ แต่การนำต้นทุนมาใช้ในการเปรียบเทียบนั้น เป็นการมอมในเชิงธุรกิจ ซึ่งในความเป็นจริงแล้วไม่สมควรนำมาเปรียบเทียบกันได้ เพราะเป้าหมายในการให้บริการทางการศึกษาไม่ได้มีเป้าหมายในการมุ่งหากำไรหรือลดต้นทุนให้ต่ำที่สุดเพื่อผลประโยชน์ที่ดีที่สุด แต่นำมาใช้เพื่อให้ผู้บริหารของหน่วยงาน บริหารจัดการต้นทุนได้อย่างเหมาะสม มีความคุ้มค่ามากที่สุด ด้วยข้อจำกัดดังกล่าว ในทางวิชาการจึงนิยมให้ใช้วิธีการเปรียบเทียบภายในของหน่วยงาน โดยใช้คาบเวลาที่แตกต่างกัน เช่น ปีต่อปี เดือนต่อเดือน หรือไตรมาสต่อไตรมาส และเมื่อสถาบันการศึกษาอื่นได้มีวิธีการคำนวณที่เหมาะสมหรือเป็นมาตรฐานตามที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพเห็นควรกำหนดวิธีการที่เป็นแนวทางที่ดี และมีการเปิดเผยแก่สาธารณะ จึงนำผลดังกล่าวมาเปรียบเทียบกัน ซึ่งจะสร้างความชัดเจนในการบริหารต้นทุนได้มากขึ้น ย่อมได้ประโยชน์กว่าการนำต้นทุนของหลักสูตรภายในคณะหรือมหาวิทยาลัยมาเปรียบเทียบกันเอง ซึ่งขัดแย้งกับหลักวิชาการที่ได้กล่าวในข้างต้น ดังนั้นในหัวข้อนี้ยังไม่สามารถเปรียบเทียบระหว่างหลักสูตรหรือระหว่างสถาบันได้ สืบเนื่องมาจากในปีงบประมาณ 2562 เป็นการปันค่าใช้จ่ายจากค่า FTES ทำให้ไม่สามารถนำมาเปรียบเทียบกับปีงบประมาณ 2563 เพราะในปีงบประมาณ 2563 เป็นการปันค่าใช้จ่ายจากกลุ่มผู้เรียน ดังนั้น จึงไม่ได้นำต้นทุนต่อหน่วยไปเปรียบเทียบกับปีงบประมาณ 2562 แต่อย่างไรก็ตามคณะศิลปศาสตร์ก็ได้้นำต้นทุนของหลักสูตรที่มีต้นทุนที่ใกล้เคียงกันมาเปรียบเทียบแทน

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อใช้เชิงบริหารจัดการและประสิทธิภาพในการแข่งขันในปี 2563 คณะศิลปศาสตร์มีต้นทุนต่อหน่วยการผลิตทั้งคณะจำนวน 73,724 บาท ซึ่งเมื่อเทียบกับต้นทุนต่อหน่วยการผลิตทั้งคณะในปี 2562 ซึ่งมีต้นทุนต่อหน่วยจำนวน 83,289.96 บาท พบว่า คณะมีต้นทุนต่อหน่วยลดลงจากปีที่ผ่านมา เนื่องจากในปีงบประมาณ 2562 ได้รับการปันส่วนเฉพาะภารกิจผลิตบัณฑิตเท่านั้น จึงทำให้งบปันส่วนจากหน่วยงานสนับสนุนกลางที่ปันให้กับคณะศิลปศาสตร์มีจำนวนเงินลดลง

3. จัดทำสรุปค่าใช้จ่ายคณะกรรมการ เพื่อนำไปใช้สนับสนุนพันธกิจหลัก บันทึกบัญชีแยกประเภท ค่าใช้จ่ายตามพันธกิจ 4 ด้าน คือ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การจัดสรรค่าใช้จ่ายให้แก่แต่ละพันธกิจหลัก โดยระบุค่าใช้จ่ายทางตรงของแต่ละพันธกิจหลักเป็นลำดับแรกและลำดับถัดมา ถ้ามีค่าใช้จ่ายที่ไม่สามารถระบุได้ว่าเป็นพันธกิจหลักใด (หรือเรียกว่าค่าใช้จ่ายทางอ้อมของพันธกิจ) ให้ใช้เกณฑ์ปันส่วนที่เหมาะสม (62 LAR5.1 ข้อ 2-02)

4. จากผลการวิเคราะห์ต้นทุนต่อหน่วย ในปีงบประมาณ 2563 เปรียบเทียบกับปีงบประมาณปี 2564 คณะกรรมการได้ดำเนินการวิเคราะห์ต้นทุนรายหลักสูตร 4 หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรการท่องเที่ยว หลักสูตรการจัดการโรงแรม หลักสูตรภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร และหลักสูตรอุตสาหกรรมบริการการบิน ได้จากตารางที่ 5 -6

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์ความคุ้มค่าจากเงินรายได้รวม กรณีรวมปันส่วนต้นทุนจากมหาวิทยาลัย: ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงิน/ใช้ต้นทุนที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน ประจำปีงบประมาณ 2563

หลักสูตร	ความคุ้มค่าของหลักสูตร	แสดงความคุ้มค่า
1. อุตสาหกรรมการบริการการบิน	0.89	ไม่คุ้มค่า
2. ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	0.57	ไม่คุ้มค่า
3. การท่องเที่ยว	0.59	ไม่คุ้มค่า
4. การจัดการโรงแรม	0.59	ไม่คุ้มค่า
ภาพรวมทั้งคณะ	0.51	ไม่คุ้มค่า

หมายเหตุ การแสดงผลความคุ้มค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 1 จึงจะถือว่าหลักสูตรนั้นคุ้มทุน

ตารางที่ 6 การวิเคราะห์ความคุ้มค่าจากเงินรายได้รวม กรณีรวมปันส่วนต้นทุนจากมหาวิทยาลัยกรณีไม่รวมรายได้เงินแผ่นดิน ประจำปีงบประมาณ 2562

หลักสูตร	ความคุ้มค่าของหลักสูตร	การแสดงผล
1. ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	0.78	ไม่คุ้มทุน
2. อุตสาหกรรมการบริการการบิน	0.72	ไม่คุ้มทุน
3. การจัดการโรงแรม	0.71	ไม่คุ้มทุน
4. การท่องเที่ยว	0.69	ไม่คุ้มทุน
ภาพรวมทั้งคณะ	0.73	ไม่คุ้มทุน

หมายเหตุ การแสดงผลความคุ้มค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 1 จึงจะถือว่าหลักสูตรนั้นคุ้มทุน

จากผลการเปรียบเทียบอัตราความคุ้มค่าของหลักสูตรในปีงบประมาณ 2563 กับปีงบประมาณ 2562 พบว่า ในภาพรวมและทุกรายหลักสูตร มีอัตราความไม่คุ้มค่าลดลง เนื่องในปีงบประมาณ 2562 เป็นการปันค่าใช้จ่ายจากค่า FTES เพราะในปีงบประมาณ 2563 เป็นการปันค่าใช้จ่ายจากกลุ่มผู้เรียน จึงทำให้อัตราส่วนความคุ้มค่าลดลง

เมื่อพิจารณาจากตารางที่ 5 และตารางที่ 6 ทำการเปรียบเทียบอัตราความคุ้มค่าโดยรวมทั้งคณะ ในปีงบประมาณ 2562 กับ ปีงบประมาณ 2563 พบว่า ทุกหลักสูตร มีอัตราความคุ้มค่า เท่ากับ 0.73 และในปีงบประมาณปี 2562 มีอัตราส่วนความคุ้มค่า 0.51 พบว่า มีอัตราส่วนความคุ้มค่า ลดลง 0.22

เมื่อพิจารณาอัตราความคุ้มค่ารายหลักสูตร พบว่า หลักสูตรอุตสาหกรรมบริการการบิน มีอัตราความคุ้มค่า ในปีงบประมาณ 2562 เท่ากับ 0.89 และในปีงบประมาณปี 2563 มีอัตราส่วนความคุ้มค่า 0.72 ลดลง 0.17 หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีอัตราความคุ้มค่า ในปีงบประมาณ 2563 เท่ากับ 0.78 และในปีงบประมาณปี 2562 มีอัตราส่วนความคุ้มค่า 0.57 ลดลง 0.21 หลักสูตรการท่องเที่ยว มีอัตราความคุ้มค่า ในปีงบประมาณ 2563 เท่ากับ 0.69 และในปีงบประมาณปี 2562 มีอัตราส่วนความคุ้มค่า 0.59 ลดลง 0.10 และหลักสูตรการจัดการการโรงแรม มีอัตราความคุ้มค่าในปีงบประมาณ 2563 เท่ากับ 0.71 และในปีงบประมาณปี 2562 มีอัตราส่วนความคุ้มค่า 0.59 ลดลง 0.12

เมื่อเรียงลำดับอัตราส่วนความคุ้มค่าหลักสูตรการท่องเที่ยว มีอัตราความคุ้มค่า ลดลงมากที่สุด คือ หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ลดลง 0.21 รองลงมา คือ หลักสูตรอุตสาหกรรมบริการการบิน ลดลง 0.17 หลักสูตรการจัดการการโรงแรม ลดลง 0.12 และ หลักสูตรการท่องเที่ยว ลดลง น้อยที่สุด เท่ากับ 0.10

อย่างไรก็ตามทุกหลักสูตรมีการบริหารจัดการหลักสูตรในเรื่องของค่าใช้จ่ายอย่างคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพกับงบประมาณที่ได้รับ ซึ่งรายละเอียดในการบริหารจัดการหลักสูตรได้นำเสนอไว้ในตัวเล่มรายงานผลต้นทุนต่อหน่วย ประจำปีงบประมาณ 2563 (62 LAR5.1 ข้อ 2-02)

4. แนวทางการพัฒนาในภาพรวมทุกหลักสูตร

การลดรายจ่าย

1. คณะศิลปศาสตร์เน้นการจัดการกลุ่มเรียนให้เป็นไปตามเกณฑ์ และการจัดการะงานสอนให้เหมาะสมกับจำนวนอาจารย์ผู้สอน ซึ่งจะช่วยให้แต่ละหลักสูตรมีความคุ้มค่ามากขึ้นและเสริมสร้างศักยภาพในการแข่งขันที่สอดคล้องกับคุณภาพของการจัดการเรียนการสอน

2. กำหนดแนวทางในการเบิกจ่ายค่าตอบแทนให้อยู่ในอัตราที่เหมาะสม

3. กำหนดมาตรการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า เช่น การประหยัดพลังงานโดยมีคณะกรรมการติดตามรายงานผลการใช้พลังงานเพื่อประโยชน์ในการช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายด้านพลังงานและสาธารณูปโภค รวมถึงการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ร่วมกัน เป็นต้น

4. กำหนดแนวทางและแผนติดตามค่าใช้จ่ายที่เป็นวัสดุสำหรับฝึกปฏิบัตินักศึกษาในรายวิชาที่มีการฝึกสหกิจศึกษา

5. ติดตามสาเหตุของค่าเสื่อมราคาและค่ารับปันส่วนจากหน่วยงานสนับสนุนกลางของมหาวิทยาลัย

การเพิ่มรายได้

1. ทุกหลักสูตรต้องรับนักศึกษาเพิ่ม ในปีการศึกษา 2564 ควรหารายได้เพิ่มเติม นอกเหนือจากการรับนักศึกษา 4 ปี เช่น กำหนดแนวทางในการจัดหารายได้อื่นๆ โดยการรับบริการวิชาการด้วยการจัดเก็บรายได้ เช่น การฝึกอบรมระยะสั้น

2. ทุกหลักสูตรต้องส่งเสริมและวางแนวทางให้อาจารย์หาแหล่งทุนวิจัยจากภายนอก พัฒนางานวิจัยสู่องค์กรเอกชนโดยเพิ่มความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรมการวิจัย พัฒนาทางด้านเทคโนโลยี รวมถึงการบริหารจัดการเพื่อต่อยอดความได้เปรียบเชิงการแข่งขันในด้านการบริการ

3. ทุกหลักสูตรต้องมีการบูรณาการให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ตรงกับความต้องการของนักศึกษา และตอบโจทย์ภาคอุตสาหกรรม และมีแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนเน้นให้นักศึกษามีการฝึกปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น เพื่อให้นำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้จริง โดยอาจจัดทำบันทึกข้อตกลง ลงนามความร่วมมือระหว่างคณะกับสถานประกอบการ ให้นักศึกษาได้เข้าฝึกประสบการณ์ในสถานประกอบการจริง และพัฒนาสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและด้านภาษาต่างประเทศให้กับนักศึกษา เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีงานทำตรงกับหลักสูตรที่เรียน

4. ทุกหลักสูตร ต้องผลักดันให้นักศึกษาสำเร็จการศึกษาตามแผนการเรียน เพื่อประสิทธิผลในด้านจำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ซึ่งอาจมีแนวโน้มทำให้ต้นทุนต่อหน่วยลดลง

5. ทุกหลักสูตรควรทำ MOU (Memorandum of Understanding) กับสถานประกอบการที่มีความใกล้เคียงกับหลักสูตร เพื่อเป็นใบเบิกทางหรือจุดเริ่มต้นของความร่วมมือ และสืบสายสัมพันธ์ในการทำงานร่วมกันให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

6. ทุกหลักสูตรจำเป็นต้องกำหนดวิสัยทัศน์เพื่омองอนาคตว่า โลกและสังคมรอบๆ จะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร หลักสูตรจะต้องปรับตัว ปรับหลักสูตรอย่างไร จึงจะพัฒนาผู้เรียนให้เหมาะสมกับยุคสมัย หลักสูตรต้องมีวิสัยทัศน์ในการสร้างหลักสูตรและมองเห็นและคาดการณ์ได้ว่า จะเกิดอะไรขึ้นในอนาคตที่จะมีผลต่อความต้องการของผู้เรียนและชุมชน อันจะนำไปสู่การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

